

Σι Μονάχω Κινζ. 1
Salvatorstr. 3/II
12'ουλίου 1913.

ἔξοχε καὶ περισπούδαστέ μοι ἀνέφ,

Ὁ κοινὸς φίλος ἡριῶν κ. Β. Α. Μυ-
δακίδης ἀποχαρίζε ὑμῶς καὶ ἔχω ἡν ἡ-
μῖν, ὅπως συνάψω ἡδέ ἡ ἐπιστολὴ μου
εἰς χειρομνοὺς αὐτοῦ.

καὶ συνάψω ἐπίσης τὸ φύλλον ἀρ.
14 τοῦ ἔγγραμ. τ. Κυβερν. Χρονολ. 20 Ἰαν.
1912, τὸ ὁποῖον μοι ἐπέστειλε λαχυ-
δρομικῶς.

Ὡς τοῦτέλος ἐπιστέλλω εἰς ὑμῶς ἐν
φωτογραφικὸν ἀντίτυπον τῆς κρίσεως

περὶ τοῦ ἔργου μου, ἣν πενταεθὼν βόη ἔγραψε
καὶ ἐδημοσίωσεν ὥς ἔκδοτον πρὸς τὴν βόη
ὑπουργόν. ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς.

Καὶ παρακαλῶ ὑμᾶς, ὅπως μοι σημειώσῃτε,
ὅπου εἰς τὴν παλαιὰν ἢ νέαν Ἑλλάδα εὐρίσκον-
ται ἀνέκδοτοι ἐπιγραφαὶ τῶν ἀρχαίων Ἑλλή-
νων. ~~Η~~

Σὺ γὰρ βασιλικῇ βύλῃ ἐν Ἀθήναις ἀμφι-
βάλλεται ἂν δὲ κατορθώσω καὶ ἐπελύξω τοῦ
σκοποῦ μου ἀφοῦ εἶμαι ἀλλοδαπός, εἰ
καὶ ἡμᾶς πρὸς τὴν ἐπιτίμιον πόλιν.

Φαίνεται ὅτι ἀνάγκη, ὅπως ὑποσχεθῇ-
τε ὑμεῖς τὴν ἐπιδόξιν ἢ μνημόνευσίν μου.
καὶ ἵσως δά μ' ἀπαγορεύσῃτε ὑμεῖς τὰ

κείμενα τῆς ἐπιστολῆς ἣν ὁποῖαν δὲ ἐπιβλέ-
δω ὑμῶν κατὰ τὰς ῥοχὰς Λεπτεμβρίου.

Ἀγρίον ἐστὶ τῶν Ἁγ. Ἀποστ. Πέτρου καὶ
Παύλου δὲ ἐφ' ἀκολουθήσῃ ἴσως τὴν Ἁγ.
Λειτουργίαν.

Περὶ τῆς ὑπαδείσεώς μου, ἀρσὺς ὁ ἐκκλησιᾶς μου,
κ. Ἀμπρος ἔχει ἐνλαῶσα πολλοὺς ὁπαίδους,
δὲ συζητήσωμεν μακρὰν τῶν Ἑλληνοπαίδων.

Θὰ μείνητε, ὡς ἐλπίζω, καὶ ἀρκετὸν καιρὸν
ἐν Μονάχῃ.

Μετὰ τῶν δεινῶν προσήσεων ὑπογράψω μετὰ
διακεκριμένης πρὸς ὑμᾶς ἡμῆς

ὁδὸς ὑμῶν

Λουδοβίκος Βύρχερ.